

Menekşelerin Kapı Komşusuydu

– Kazım Gök · 04 Temmuz 2021

Yüz yıl olmuştur
Gözlerinin çarkına
Gözlerimden yağ damlamayalı

Şiirlerimin elinde bulaşık teli
Vakit
Gıcırdayan gözlerini parlatma vakti

Çaresi limon ile tuz
Oda ay dedenin çatısında dediler

Bir kova yakamozun üzerine bastım
Kayık düşlerimden gürgen küreklerim koştum

Ovalayamadı heceler

İki yakasını bir araya getirip
Gözlerinin pasını silemedi
Nan ekmeğe muhtaç imgelerim

Uzun tahta bir geceye çıkıp bakmak istedim
Yıldızdan basamaklar ayağımın altından kaydı

Kaval kemiği alçıya alınan umudumla
Beyitlerin kanepesinde yatıyorum

Odada çırpındığımı gören
Çiğ yumurta içmiş bir kumru
Camın ardından
Detone sesiyle
Silmeye başladı gözlerinin nağmesini

Menekşelerin kapı komşusuydu derken
Sesini bastırdı
Patavatsız bir gökgürültüsü

Daha havada ıslandı
Kehribar denizlerin dalgasıydı dediği

ŖimŖekler suratına sille gibi aktı
Kumru katı
Yine paslı kaldı
Kaç gacı gucur etmeyecek Ŗiirlik ela gözlerin